

Helemaal HUMBERTO

PRESENTATOR, RADIO DJ EN EEN EIGEN KLEDINGMERK. *INFORMATIEVRETER*, TOUWTJESSPRINGER EN HOBBYFOTOGRAAF. *HIJ HUNKERT* NAAR HET 'WILLEN WETEN'. VOER VOOR DISCUSSIE.

Tekst: Harold Joëls | Fotografie: Eric Bakker

Twee dagen geleden was hij jarig, op zondag. Voor Humberto Tan gewoon een werkdag. "Ja, 's ochtends thuis met Ineke (zijn vrouw, red) en de kinderen op bed, dat wel. Ik wilde heel graag een springtouw hebben. Zo'n echte. Het liefst één met een toerenteller, maar die konden ze niet vinden. Het is een toptouwetje hoor. Elke dag even springen. Minimaal 100 keer en dat langzaam opbouwen naar 500. Goed voor je botten, hoorde ik laatst op de radio."

EEN THRILLER

Hoewel verknocht aan sport, is het touw het enige dat hem ook echt op sportief vlak fit houdt. Humberto praat er liever over. In het bijzonder over voetbal, bij de betaalzender Eredivisie Live. "De voetbalcompetitie is als een film waarvan je de afloop wilt weten. Het proces, daar zit zoveel in. Een team, een coach, individueel. Waarom gaat het nu beter of slechter met teams. Met spelers? Waarom scoort Huntelaar nu ineens minder? Voelt hij de ogen van Nederlands beste spits ooit - Van Basten - in zijn rug? Gaat hij daarom nu anders voetballen? Of blijft hij juist dezelfde dingen doen, maar past dit niet in het systeem? Zeg het maar..."

MENSELIJKE PROCESSEN

Hij houdt van het spelletje, maar vooral ook de menselijke processen houden Humberto in zijn greep. Hij wil zijn informatiehonger stillen. De gretigheid naar het 'waarom?' en 'hoe?' drijft hem in alles waarmee hij bezig is. "Ik lees bijvoorbeeld veel. Op dit moment ben ik bezig in een boek van oud-volleybalcoach Toon Gerbrands over leiderschap. Ik heb altijd wel iets bij me om te lezen. In China heb ik laatst een krant gekocht, ook al kon ik het niet lezen. Wat voor foto's staan er in? Moet er dan geen onderschrift bij, vroeg ik me af, en hoe kunnen de lezers dan afeiden waar het bericht over gaat? In Armenië heb ik het ook gedaan. Dat is grappig om te zien. Goh, wat weinig advertenties, hoe doen ze dat dan? En enorme dikke koppen op de voorpagina, hoe zit dat met de rest van de krant? Het kost je

maar vijf minuten en een paar euro. Je kunt er begrip uithalen. Wat leeft daar?"

VIERKANTE WIELEN

Tijdens zijn studie Rechten haalt Sonja Barend hem op 23-jarige leeftijd naar Hilversum. Vervolgens benaderen diverse programma's hem voor presentatieklussen. Uiteindelijk belandt Humberto bij Studio Sport. "Toen ik begon bij de tv heb ik mezelf één ding voorgenomen. Ik heb het toen uitgedrukt voor mezelf: als de wielen vierkant worden dan kap ik ermee. Daarmee bedoel ik dat als het werk zo moeizaam en stroperig wordt, met duwen, trekken en ellebogenwerk, heb ik er geen zin in. Omdat ik vind en vond dat ik ook wat anders had kunnen doen. Kijk, bij Studio Sport kreeg ik per uitzending betaald. Op een gegeven moment wilde ik op reis en dat kon niet. Ik begreep niet waarom. Bij mij gaat het altijd twee kanten op. Ik doe 100% mijn best, maar wie dan ook waar je voor werkt moet ook 100% z'n best doen. Ik ben gewoon gegaan. Met het risico dat ik de tent moest verlaten. Dan was ik niet blij geweest, maar ook ervan overtuigd dat ik wat anders had gevonden. Toen ik terugkwam kreeg ik een contract aangeboden. Je hebt altijd een keuze. Altijd. Kies voor jezelf."

"DE DISCUSSIE RONDONDE OM DE DUBBELE NATIONALITEIT VAN ABOUTALEB BIJVOORBEELD, IS GEWOON GOEDKOPE PROPAGANDA."

LEVENSPLEZIER

Dankzij die rechtlijnigheid groeit Humberto. In zijn werk, als persoon en als merk. Zijn keuzes staan aan de basis van zijn levensplezier. Ook bij zijn nieuwe klus, medepresentator bij RTL Boulevard, is lol zijn belangrijkste drijfveer. "Kan ik lekker die valse nicht in de maling nemen. Albert? Nee joh, Winston."

In 1999 roept Esquire hem uit als best geklede man van Nederland. Een knipoog mondt uit in een businessplan. "In de

kledingwinkel waar ik vaak kwam, maakte ik een grap over een eigen lijn. Rick Moorman, de eigenaar, pikte het op. Een paar maanden later belde hij me en zei 'ik heb wat'. Ik was meteen enthousiast en heb toegezegd onder twee voorwaarden: ik ben eigenaar en ik neem eindbeslissingen over alles."

Hij begint 'klein'. Simpel. Net als het touwtje springen. Starten met 100 keer en langzaam opbouwen. Voor het uitwerken van het plan heeft hij de wijsheid zelf niet in pacht. Humberto verzamelt de juiste partners om zich heen. "Neem alleen al het fenomeen stoffeninkoop. Zie je mij al in Italië bij stoffenfabrikanten aankloppen? 'Hallo, ik ben een nieuw menntje uit Nederland.' Dat zegt ze niets. Het gaat om de juiste contacten en know how. Dáár maak ik gebruik van en dan kom je wél binnen." Inmiddels, een aantal jaar verder, is zijn merk een begrip in kleding, brillen, schoenen, bad en bed én stropdassen. "Als een merk jouw naam heeft, moet het ook jouw ziel hebben. Mijn ziel zit onder andere in mijn smaak. Ik hou dat heel goed in de gaten. Het gaat erom dat mensen zoiets hebben van 'ja ik snap het wel; ziet er goed uit, stijlvol en volwassen'. Ze zien het al voor zich."

HOOP

De voorstelling die mensen hebben van zijn persoon, zijn werk en het merk, contrasteert heftig met het onvoorstelbare waar Humberto zich óók met hart en ziel voor inzet. Voor het Rode Kruis, één van zijn vier goede doelen, maakte hij begin dit jaar een reportage in Congo dat al bijna 10 jaar wordt geteisterd door etnisch geweld. "Goma is de hel op aarde. Dat is echt treurig. Je probeert het te begrijpen, maar dat lukt gewoon niet. Het feit dat alle huizen ... ➤

HUMBERTO TAN (43)

Geboortedatum: 26-10-1965

Sterrenbeeld: Schorpioen

Geboren in: Paramaribo

Woont samen met: Ineke

Kinderen: Isa (11), Julia (8) en Benjamin (1)

Motto: Gestage drup holt de steen

Zou alles opzij zetten voor: Mijn gezondheid

Hekel aan: De combinatie laat naar bed en

vroeg opstaan

Hou van: Eten!

Ondernemen is: Genieten

Favo boek: De kleine prins, door Antoine de Saint-Exupéry

Favo muziek: Lieve Hugo 'The king of Kasoko'

Favo film: Novecento, van Bernardo Bertolucci

hebben van 3 meter hoog, dat zegt ook iets over een land. Het Rode Kruis probeert mensen die elkaar kwijt zijn geraakt te registreren, traceren en te herenigen."

Hoop verbindt hem aan dit soort initiatieven. "Ik geloof niet in bangmakers, maar in bruggenbouwers. Het makkelijkst is bangmaken en afgeven. Moeilijk is om een wijze oplossing te geven. Bedenk dat maar eens, een realistisch werkende oplossing. Degene die dat kunnen, dat zijn er niet zoveel. De discussie rondom de dubbele nationaliteit van Aboutaleb bijvoorbeeld, is gewoon goedkope propaganda. Als hij zegt ik wil het niet, dan heeft hij nog steeds twee nationaliteiten. Het is een zinloze discussie. Een politicus moet dat weten. Die moet leiden. Een visie uitzetten. Wat de Lehman Brothers hebben gedaan is gewoon crimineel. Failliet gaan, maar wel een bonus willen. Dus wacht effe, je hebt met 8-0 verloren, maar wil wel drie punten. Dat gaat niet! Sterker nog, je hebt 8 keer in je eigen goal geschoten. In Suriname leeft een man die van honing medicijnen heeft gemaakt. Ik herinner me een case waarin het been van een meisje was opgegeven, amputatie. Er was weerstand vanuit

wetenschappelijke hoek, om honing op dat been te smeren. Er was niets getest. Stel je voor, je bent dat meisje. Er is niets meer dat helpt. Dan smeert je toch honing op je been. Ik wel. Het is veel te dogmatisch allemaal. Hoe komen we hier in hemelsnaam op?"

KIPPIG?

Humberto bedaat. Hij heeft er weinig moeite mee zichzelf te zijn. "Elke morgen als je wakker wordt, dada dada dadadada," neuriede hij nog aan het begin van ons gesprek en liet zich met "Joepakee!" in de bruinleren fauteuil voor het haardvuur ploffen. Goedgehumeurd. Goedlachs is hij ook. Maar hij kiest er ook voor in ons gesprek de bekrompenheid van het brein aan de kaak te stellen. Zien we het dan niet?"

Voor de foto zet hij nog even de krachtige self-made versie van zichzelf neer. "Mooie kunstvorm om goed te kijken," zegt hij als we een aantal

foto's van hem nemen. Humberto fotografeert zelf ook graag. "Waarom is de ene foto een kiekje en de andere een foto? Fotografie is alleen jij en je camera en heel veel geduld hebben." Spelen met spontaniteit. En goed voorbereiden. Soms. Net zakendoen. "Ik fotografeer het liefst

"Je hebt altijd een keuze. alTijd."

mensen. Geen portretten, liever een registratie. Het menselijke proces. Van dieren moet je ook echt verstand hebben. Ik wilde een keer een drieluik maken van de dieren in de omgeving waar we wonen. De honden in het park. De ganzen aan de vaart en kippen in een ander park. De honden en ganzen lukte prima. En je denkt kippen, dat gaat net zo als een gans; je gooit brood, ze komen, gaan op hun buik liggen en knippen maar. Maar een kip is anders dan een gans! Als je het brood neergooit, komen ze eerst heel voorzichtig aanlopen, kijken om zich heen, pikken een stukje brood en sprinten weg. Daar had ik nu net even niet over nagedacht." ●●●